

POSTANOWIENIE

7 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 7 marca 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa E. D. i R. D.

przeciwko P. N.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej E. D. i R. D.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z 20 maja 2022 r., V AGa 371/20,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kwotę
5417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) zł.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego

w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 20 maja 2022 r. (sygn. akt V AGa 371/20) pełnomocnik powodów E. D. i R. D. oparł wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., stwierdzając, że wobec rażących i oczywistych naruszeń przez ten Sąd określonych przepisów prawa materialnego - w szczególności art. 361 § 1 k.c. w związku z kwestią ustalenia istnienia związku przyczynowo skutkowego oraz przepisów postępowania, tj. art. 327¹ § 1 w zw. z art. 391 k.p.c. w zakresie niespełnienia wymogów określonych w art. 327¹ § 1 k.p.c. przez uzasadnienie zaskarżonego wyroku oraz art. 233 § 1 w zw. z art. 278 § 1 w zw. z art. 286 k.p.c. w zakresie pominięcia zarzutu naruszenia tych przepisów przez uznanie przez Sąd pierwszej instancji opinii biegłego z zakresu wyceny maszyn i urządzeń R. S. za kompletną i całościową - wywiedziona przez niego skarga jest oczywiście uzasadniona.

Odnosnie do powołanej przez pełnomocnika skarżących przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., należy stwierdzić, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że zachodzi ona wówczas, kiedy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie kwalifikowanych uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym i oczywistym, polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Do wykazania oczywistej zasadności skargi powinno wystarczyć jedno konkretne

twierdzenie, jedna stanowcza, przekonująca od razu teza, wskazująca racje podważające rozstrzygnięcie poddane krytyce i zaskarżeniu. W rezultacie oczywista zasadność skargi kasacyjnej może wynikać tylko z oczywistych błędów sądu spowodowanych rażącym naruszeniem zasad wykładni lub stosowania prawa. Na tym właśnie polega „oczywista” zasadność środka zaskarżenia w rozumieniu przyjętym w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2019 r., IV CSK 307/19, niepubl.).

Nie można uznać skargi kasacyjnej powodów z przyczyn wyżej wskazanych za oczywiście uzasadnionej. Odnośnie do zarzutów procesowych należy wskazać, że w skardze kasacyjnej zarzucono, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku w sposób oczywisty narusza art. 327¹ k.p.c. (stanowiącego odpowiednik poprzednio art. 328 § 2 k.p.c.) w zw. z art. 391 k.p.c. Uszło jednak uwagi skarżącego, że uzasadnienie zaskarżonego skargą kasacyjną wyroku zostało sporządzone według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym ustawą z 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019 r., poz. 1469 ze zm.), na mocy której dodano także art. 387 § 2¹ k.p.c. regulujący w sposób szczególny treść uzasadnienia wyroku sporządzanego przez sąd drugiej instancji. Brak powołania tego ostatniego przepisu powoduje, że za oczywiście uzasadniony nie może być uznany nie tylko zarzut naruszenia art. 327¹ k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c., ale także zarzut naruszenia art. 233 § 1 w zw. z art. 278 § 1 w zw. z art. 286 k.p.c. w zakresie pominięcia przez Sąd drugiej instancji zarzutu naruszenia tych przepisów przez uznanie przez Sąd pierwszej instancji opinii biegłego z zakresu wyceny maszyn i urządzeń R. S. za kompletną i całościową uzasadnioną. W związku z tym zarzutem, zdaniem powodów, Sąd drugiej instancji w sposób bezrefleksyjny ustalił wysokość szkody na podstawie opinii biegłego przyjmując, że jest ona kompletna i profesjonalna. Nawet sami skarżący nie kwestionują, że Sąd drugiej instancji ocenił podniesiony przez nich w apelacji zarzut, kwestionują jedynie lakoniczność argumentacji tego Sądu co do przyczyn nieuwzględnienia tego zarzutu, co powinno podlegać ocenie w pierwszej kolejności przez pryzmat niepowołanego w skardze kasacyjnej przepisu art. 387 § 2¹ k.p.c., który uszczegóławia sposób sporządzania uzasadnienia wyroku przez sąd drugiej instancji, w tym potrzebę i zakres

odniesienia się przez ten sąd do dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych i oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie. Nie można też uznać za oczywiście uzasadnionego zarzutu naruszenia prawa materialnego (art. 361 § 1 k.c.). W postępowaniu kasacyjnym ocena zarzutu naruszenia prawa materialnego odbywa się na podstawie stanu faktycznego stanowiącego podstawę wyroku zaskarżonego wyroku, którym związany jest Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), a nie stanu faktycznego sprawy, który zdaniem strony skarżącej powinien zostać ustalony w sprawie. Argumentacja uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odnośnie do oczywistego zarzutu naruszenia art. 361 § 1 k.c. opiera się na wskazaniu wyłącznie tych okoliczności faktycznych sprawy, które zdaniem skarżących przemawiają za ustaleniem istnienia adekwatnego związku przyczynowego z pominięciem tych argumentów Sądu drugiej instancji, które w ocenie tego Sądu przemawiały za przyjęciem, że taki związek przyczynowy nie został w sprawie ustalony. Należy podkreślić, że ocena czy został wykazany adekwatny związek przyczynowy, o którym stanowi art. 361 § 1 k.c., jest silnie determinowana oceną dowodów przeprowadzonych w sprawie i dokonanych na tej podstawie ustaleń faktycznych. Sąd drugiej instancji przyjął, że powodowie nie wykazali, aby powodowie wykonywali wcześniej cynkowania, a w konsekwencji czy do 2012 r. cynkownia działała w pełni i czy koszt wykonania usługi był wynikiem uniemożliwienia powodom dostępu do hali. Sąd ten uznał również, że powodowie nie udowodnili, iż nie mogli zrealizować zleceń w związku z czym utracili oni zyski. Uwzględniając powyższe powodowie za pomocą zarzutu naruszenia art. 361 § 1 k.c. w istocie, wbrew zakazowi wyrażonemu w art. 398³ § 3 k.p.c., dążą do zakwestionowania dokonanych przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych oraz poczynionych przez ten Sąd ocen materiału dowodowego. Stosownie bowiem do art. 398³ § 3 k.p.c. niedopuszczalne jest oparcie skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów. Rekapituluując wszystkie te rozważania stwierdzić trzeba, iż powołana przez powodów przyczyna kasacyjna nie odniosła skutku.

Wskazać należy również, że nie zachodzi też nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego - na stosowany wniosek zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną - orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹, 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1964).

[SOP]

[ms]